

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Пловдив, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветан Ил. Цветков

Членове: Ва Т. Семкова
Силвия Люб. Алексова

при участието на секретаря Даниела Пл. Дойчева
в присъствието на прокурора Г. Андр. Андр.
като разгледа докладваното от Цветан Ил. Цветков Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20215300602004 по описа за 2021 година

С присъда № 260007 от 15.04.2021г., постановена по НОХД № 58/2020г., Районен съд – Първомай е признал подсъдимия ИС. АТ. Б. за виновен в това, че на 21.08.2019 година в град Първомай, област Пловдив, е извършил действия с цел да възбуди или удовлетвори полово желание без съвкупление по отношение на лице, навършило 14-годишна възраст - А.И. Б.а, ЕГН *****, чрез употреба на сила и заплашване, поради което и на основание чл.150 ал.1 от НК и във връзка с цл.54 ал.1 от НК го е осъдил на лишаване от свобода в размер на 3 години.

Със същата присъда подсъдимият Б. е признат за виновен и в това на 22.08.2019 година в град Първомай, област Пловдив, в условията на домашно насилие, че е причинил на А.И. Б.а, ЕГН *****, две прободно-порезни рани по дясното бедро и една прободно-порезна рана на лявото бедро, всяка от които довела до разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК (леки телесни повреди по чл. 130, ал. 1 от НК), поради което и на основание чл. 131, ал. 1, т. 5а във връзка с чл. 130, ал. 1 от НК и във връзка с чл. 54, ал. 1 от НК го е осъдил на лишаване от свобода в размер на 2 години.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е наложил на подсъдимия ИС.

АТ. Б. общо, по-тежкото наказание лишаване от свобода в размер на 3 години.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил определеното общо наказание от 3 години с изпитателен срок от 5 години.

Приспаднал е на основание чл. 59, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 от НК от така определеното общо наказание лишаване от свобода времето, през което подсъдимият ИС. АТ. Б. е бил задържан, считано от 24.08.2019 година до 28.08.2019 година, като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

С присъдата си съдът е постановил да се унищожи като вещ без стойност намиращото се на съхранение в РУ на МВР - Първомай веществено доказателство: 23,5 см кухненски нож с кафява дървена дръжка.

Осъдил е подсъдимия ИС. АТ. Б. да заплати на АН. ИЛ. ИЛ. сума в общ размер на 40 000 лева по предявените граждански иски, както следва: 30 000 лева обезщетение за причинените от престъплението по чл. 150, ал. 1 от НК неимуществени вреди - причинени болки и страдания и засягане на достойнството и доброто име, ведно със законната лихва от датата на деликта - 21.08.2019 година, до окончателното изплащане на сумата, като до пълния предявен размер от 50 000 лева е отхвърлил иска като неоснователен; 5 000 лева обезщетение за причинените от престъплението по чл. 131, ал. 1, т. 5а във връзка с чл. 130, ал. 1 от НК неимуществени вреди - болки и страдания от нанесените леки телесни повреди по дясното бедро (две прободно-порезни рани), ведно със законната лихва от датата на деликта - 22.08.2019 година, до окончателното изплащане на сумата, като до пълния предявен размер от 10 000 лева е отхвърлил иска като неоснователен; 5 000 лева обезщетение за причинените от престъплението по чл. 131, ал. 1, т. 5а във връзка с чл. 130, ал. 1 от НК неимуществени вреди - болки и страдания от нанесената лека телесна повреда по лявото бедро (една прободно-порезна рана), ведно със законната лихва от датата на деликта - 22.08.2019 година, до окончателното изплащане на сумата, като до пълния предявен размер от 10 000 лева е отхвърлил иска като неоснователен.

На основание чл. 189, ал. 3 във връзка с ал. 1 от НПК е осъдил подсъдимия ИС. АТ. Б. да заплати на пострадалата АН. ИЛ. ИЛ. - сумата от 2 300 лева за процесуално представителство,

по сметка на Областна дирекция на МВР - Пловдив - сумата от 50,40 лева за съдебномедицинска експертиза на досъдебното производство, както и в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС - Първомай 1 600 лева за ДТ върху уважения размер на гражданския иск.

Така постановеният съдебен акт е обжалван от подсъдимия И.Б. в наказателната и гражданската му част като незаконосъобразен, неправилен и необоснован. Прави се искане в жалбата за отмяната му, като подсъдимият бъде признат за невинен в извършване на престъплението по чл.150 ал.1 от НК и оправдан. Алтернативно се прави искане за намаляване размерите на присъдените обезщетения.

Присъдата е обжалвана и от гражданския ищец и частен обвинител А.И. с молба за изменението ѝ, като се иска увеличаване размера на наказанието лишаване от свобода на 5 години, без приложението на чл.66 от НК, както и уважаване на гражданските иски в пълните им предявени размери.

Във въззивното производство прокурорът от Окръжна прокуратура – Пловдив счита жалбата на частния обвинител за основателна и предлага същата да бъде уважена, а тази на подсъдимия за неоснователни и моли за оставянето и без уважение.

Пловдивският окръжен съд, проверявайки като въззивна инстанция правилността на обжалваната присъда във връзка с направените оплаквания, доводите на страните и съобразно с изискванията на чл.314 от НПК, намери и прие за установено следното:

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че АН. ИЛ. ИЛ. и ИС. АТ. Б. са живели заедно от около 9 години преди инкриминираната дата, като на 05.08.2012 година сключват граждански брак, а на 01.11.2013 година се ражда дъщеря им Е. Б.а.

Пострадалата А.И. и родителите ѝ Е А И. и И В И изкарват прехраната си като сезонни земеделски работници на различни места в Република Гърция, а през летния сезон се връщат в Република България, където пак обработват земя с отглеждане и реализиране на продукцията, като след сключване на брак с А с тях работи и подс.Б..

В началото на семейния живот постр.И. и Б. нямат проблеми помежду

си, разбират се, но скоро след раждането на дъщеря им подсъдимият започва да проявява агресия към съпругата си - крещи ѝ, нагрубява я с обидни епитети като „**“ и „боклук“ и дори я бие, а за унижителното си държане спрямо жена си използва различни поводи - че не е спряла алармата, след като е станала за работа и това го е събудило, че не може да успокои плачещото им бебе, ревнува я и от други мъже. Въпреки това, пострадалата търпи в името на семейството с надеждата, че съпругът ѝ ще се поправи, и дори лъже майка си и баща си, че сама се е удряла при падане, когато те са забелязвали синини по нея, а в случаите, когато в чужбина споделят една квартира с Е и И И, А дори моли подсъдимия при скандали помежду им да ѝ се кара по-тихо, за да не разберат родителите ѝ.

Така грубото самонадеяно поведение на подсъдимия и чувството му за безнаказано превъзходство ескалират до степен, че през 2018 година, когато разширеното семейство пак е в Република Гърция, но младите живеят отделно, при започване на разговор от пострадалата за средствата по домакинските разходи той замахва да я удари с бутилка вино и в опит жената да се предпази получава порезна рана на лакътя, наложило лекарска намеса. И пак през същата година, докато са на работа в оранжерия, А моли И за нещо, а той се ядосва и я замеря с тесла, довело до гипсова интервенция на глезена ѝ. Но жената продължава да прикрива бащата на детето си - за наранения лакът казва, че се е порязала на стъклена маса, докато е чистила с прахосмукачката, а за подутия си глезен, че е стъпила накриво.

През лятото на 2019 година всички са си в България и живеят в град П, област Пловдив, - Е и И в жилището си на улица „**“ № 10, а А и И в апартамента си на улица ***, като всяка сутрин четиримата работят на полето.

Вечерта на 20.08.2019 година подсъдимият и пострадалата са сами в дома си, тъй като Е. Б.а е при баба си и дядо си. И.Б. и А.И. се скарват, но тя гледа да си замълчи, защото познава характера му - той е нервен, а започне ли спор с него, той още повече ще се афектира. Към 22:00 часа подсъдимият излиза и пострадалата си ляга. След полунощ - вече на 21.08.2019 година, подсъдимият се прибира, агресивно казва на жена си да стане, тя, по бельо и тънка нощница, го слуша, а той ѝ заявява, че, ако не изпълнява, каквото ѝ каже, същата вечер ще умре, ще я убие, след което я кара да се наведе пред

него. А вижда в ръката на И стъклена бутилка с малко бира, която той допива, и уплашено го пита какво смята да прави, а Б. ѝ съобщава, че смята да мушка бутилката в задника ѝ, кара я да се одупи и отново ѝ казва, че ще я убие, ако не върши, каквото ѝ заръча. Пострадалата започва да плаче, да му се моли да не прави това и подсъдимият я оставя за момент, като отива до кухнята. През това време А бяга в друга стая, но И се връща при нея, държащ нож, и пак заявява намеренията си. Уплашена за живота си, пострадалата изпълнява - застава със задните си части към мъжа и се навежда напред, а той я хваща за косата, навежда я още и успява да напъха гърлото на бутилката в ануса ѝ, въпреки че жената се съпротивлява, доколкото може с оглед на стресовото си състояние - трепереща цялата, паникьосана и ужасена от факта, че бащата на дъщеря ѝ се отнася така брутално с нея, без да може да го спре.

Изпълнил първоначалните си намерения, подсъдимият оставя жертвата си и отново се връща в кухнята. Тогава пострадалата бяга в гостната и този път се заключва, но Б. идва, чука силно по вратата и кара И. да му отвори. Тя отказва и той започва да блъска с настояване да му се отключи. За да не го ядоса още повече и да не разбие вратата, пострадалата му отваря и този път вижда съпруга си да държи ръкохватката от еспресо машината. И пак ѝ казва да се наведе напред с гръб към него и от страх А пак изпълнява, а той се опитва да проникне в задните ѝ части с дръжката на предмета в ръцете си. Жената плаче, моли го да спре и този път му казва да я остави, заради дъщеря им. Тогава Б. спира и отива в спалнята. Не след дълго И. го чува да се разплаква, след което той заспива, а разстроена и уплашена от случилото се, тя остава будна цяла нощ в гостната. На сутринта подсъдимият се буди, прави си, кафе и се държи сякаш нищо не се е случило, след което двамата с А отиват на работа на полето. Там Е забелязва, че дъщеря ѝ не е добре и я пита дали не са се скарали с И, а пострадалата се разтреперва, но отвърща единствено да пита него.

След приключване на работния ден Е и И се прибират в дома си в град П, а А и И отиват до борсата в село Плодовитово, за да продадат стоката, без никой от тях да коментира събитията от нощта.

Вечерта пострадалата спи у родителите си под предлог, че Е. е там, а на другия ден - 22.08.2019 година, всички пак са на полето, като след свършване на работа Б. се връща в семейното жилище на улица „С“, а А отново отива

при родителите си на лица „**“. Майка ѝ я пита защо и тя не се прибере вкъщи, а дъщерята отвърща, че няма смисъл, защото И ще се върне за вечеря, както и става. След вечерята подсъдимият казва на съпругата си да взема момиченцето им и да се прибират у дома, но детето иска да спи при баба си и дядо си. А използва ситуацията за да остане и тя, но И е категоричен: „Ти се прибиращ вкъщи!“, и двамата отиват в апартамента си. Там жената започва да подрежда, но подсъдимият я кара да остави и да седне срещу него, което тя прави. Тогава Б. взема кухненски нож, поставя го на масата и кара съпругата си да признае за изневяра с други мъже, като пита за конкретни дати и за Младен (техен семеен познат). А знае, че обвиненията му не отговарят на истината, но не знае как да отговори, за да го успокои и да не го ядоса повече. Първо мълчи, после отрича със спокоен тон, но мъжът се изнервя, грабва ножа и го забива във външната част на дясното ѝ бедро. После продължава със същите въпроси и ѝ заявява, че, ако още веднъж го излъже, ще я убие. Пострадалата не знае какво да направи и му отвърща, че, ако това ще го успокои, може да излъже, но понеже няма как да потвърди нещо, което не е вярно, по-добре да я убие. Опитва се да убеди подсъдимия, че съмненията му са само в неговата глава и сочи, че не би търпяла поведението му, ако не е искала да живее с него. Тогава И пак забива ножа в горната част на дясното ѝ бедро. А го пита дали това му харесва и му каза, че могат да се разделят като хората, без да е нужно той да се държи с нея по този начин, и съпругът ѝ трети път я наранява с ножа, като го забива в горната част на лявото ѝ бедро, а от страх, паника и болка пострадалата вече не чува дали и какво ѝ се говори, само се моли мъжът ѝ или да я убие, или да стане, да изчезне. И отива до мивката, връща се, удря шамар на съпругата си с въпроса дали разбира какво ѝ говори и дали е в съзнание. Жената мълчи, а той ѝ заявява, че няма да я убива, а ще я чъчи, а ако иска ще я умъртви и тя ще види кой е той. След това Б. взема шише с водка, навлажнява кухненска хартия и покрива раните на жена си, от които обилно тече кръв. Казва ѝ да не маха хартията, за да спре кръвотечението и си ляга да спи. А успява да стане, почиства кръвта си от пода, измива и ножа, с който е дупчена преди това, и също се опитва да поспи, но не може, заради отворените кървящи прорези по бедрата си.

На сутринта подсъдимият се събужда, прави си кафе и подканя жена си да отиват на работа, но тя не може да се изправи, защото изобщо не може да движи краката си. Тогава И ѝ казва да остане вкъщи, а той ще доведе малката.

А му обяснява, че не може да се стане, няма как да ѝ шета и иска той да я заведе у майка ѝ, но подсъдимият не разрешава, излиза и не след дълго води Е. у дома, след което отива на работа. Останала с дъщеря си, лабилна психически от събитията, пострадалата иска да сподели с някого какво ѝ се е случило и телефонира на брат си В И в Гърция. Разказва му за неправомерните действия на мъжа си и той настоява тя веднага да отиде в полицията, само че А не може да стои на краката си. В се свързва с И, а той му казва, че не го чува, защото обхватът се губи, при което братът се опитва се да се свърже и с баща си, но не успява.

Когато се връща от работа, подсъдимият пита пострадалата защо е разказала на брат си, а тя му отвръща, че не издържа. Б. я моли да не излиза от вкъщи, да не отива у майка си, а А му отговаря, че не може повече. Той пали колата и отива в квартал Д. на град П. Там го намира и майка му А Т. И.. По-рано тя звъни на снаха си по повод забравен в дома ѝ телефон на Е., но А ѝ затваря. Тогава жената усеща, че става нещо и телефонира на сина си, разбира къде е и отива при него. Заварва го в състояние, в което повтаря единствено „мамо, мамы, не знам“ и го води в дома си. След като се поуспокоява, И ѝ признава, че е ударил жена си, но без да иска, като не казва нищо за насилствените си действия предходната нощ.

Надвечер на същия ден - 23.08.2019 година, около 20-тина минути, след като подсъдимият е излязъл, Е и И решават да минат през дома на дъщеря си, за да я видят, защото И им е казал, че не е дошла на работа, тъй като я боли кръстът. Заварват я да плаче на балкона, а тя, още щом ги вижда, се хвърля на врата на баща си и му казва, че мъжът ѝ я е удрял с нож, показва му подутите си крака и моли техните да не я оставят. Те веднага я отвеждат в болницата в град П, откъдето, щом пострадалата съобщава как е получила нараняванията си, са уведомени органите полицията. В здравното заведение А разказва на майка си и че тормозът е започнал два дни преди това, когато И я е насилил с бутилка.

Същата вечер в РУ на МВР - Първомай пострадалата предава хладното оръжие, с което са нанесени раните ѝ, и е разпитана от разследващ полицай, с което процесуално-следствено действие на основание чл. 212, ал. 2 от НПК е започнато наказателното производство.

На 24.08.2019 година А.И. посещава Център за психично здраве -

Пловдив, където след преглед ѝ е поставена диагноза остра стресова реакция.

На същата дата по постановление на водещия разследването полицай пострадалата посещава и отделение по съдебна медицина при УМБАЛ „Св. Георги“ - Пловдив и ѝ е изготвена съдебномедицинска експертиза, съгласно която: установена е една прободно-порезна рана на лявото бедро - по кожата, на границата между долна и средна трета по предно-външна повърхност на бедрото, е констатирана рана с гладки ръбове и остри ъгли и дължина при събрани ръбове от 1см; установени са две прободно-порезни рани по дясното бедро: по кожата в средна трета по предната повърхност на бедрото е констатирана рана с гладки ръбове и остри ъгли и дължина 1,3 см; навън от тази рана, по предно-външна повърхност на бедрото е констатирана рана със сходна характеристика и дължина при събрани ръбове от 1,8 см; Описаните травматични увреждания са причинени от действието на предмет с остър връх и режещ ръб и е възможно по начин и време да са получени, както е отразено в предварителните сведения (съобщени от пострадалата); Всяка една от прободно-порезните рани е довела до разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от ИК (лека телесна повреда по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК); В областта на ануса и аналната лигавица не се установяват / липсват видими травматични увреждания, като липсата на травматични увреждания в аналната област не изключва възможността да бъде осъществено проникване в ануса така, както съобщава освидетелстваната, без от това да останат видими травматични увреждания.

На 24.08.2019 година И е задържан на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за МВР, а от 25.08.2019 година до 28.08.2019 година - по чл. 64, ал. 2 от НПК, като също му е наложена забрана да напуска пределите на страната.

На 26.08.2019 година пострадалата сезира Районен съд - Първомай с молба с правно основание чл. 8, ал. 1 от Закона за защита от домашното насилие. Образувано гражданско дело № 443 / 2019 година, издадена е Заповед за незабавна защита № 12 / 26.08.2019 година, като производството приключва с влязло на 25.10.2019 година в сила Решение № 107 / 11.10.2019 година, съгласно което спрямо подсъдимия са приложени мерки по чл. 5, ал. 1 ,т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5 от Закона и е издадена Заповед за защита № 16 /11.10.2019 година.

На 28.08.2019 година от А.И. срещу И.Б. са предявени обективно

кумулятивно съединени искове с правно основание чл. 49, ал. 1, чл. 59, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 143, ал. 2 от Семейния кодекс, образувано е гражданско дело № 448 / 2019 година по описа на Районен съд - Първомай, приключило с Решение № 5 / 17.01.2020 година, с което е прекратен гражданският брак между страните, като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на съпруга; постановено е А да носи предбрачното си фамилно име И., упражняването на родителските права по отношение на малолетното дете е предоставено на майката, както ѝ е предоставено и ползването на семейното жилище, а на бащата е определен режим на лични отношения с дъщеря му и е осъден да ѝ заплаща месечна издръжка чрез майка ѝ, като неин законен представител.

Горната фактическа обстановка съдът е приел за установена след сторен внимателен анализ на събрания по делото доказателствен материал и в този смисъл постановената присъда се явява обоснована. Направена е вярната преценка за разграничаване конкретно върху кои доказателствени средства се изграждат приетите от съда правни изводи. Правилно е преценено авторството на подсъдимия в престъпните деяния, както и относно квалифициращите ги признаци. Съобразявайки се с правната възможност подсъдимия да изгражда свои защитни позиции, каквито намери за добре, както и с често срещаната позиция на пострадалото от престъплението лице да поднася такава обстановка, каквато ще е в подкрепа на собствените му интереси, съдът много точно в случая коментира най-вече показанията на свидетелите с непосредствени възприятия след инцидента. Съдът е подложил на коментар показанията на имащите връзка с казуса свидетели, съпоставяйки ги на така изнесените обяснения, а и с показанията на пострадалата И., като въз основа на тях, в съвкупността им, правилно достига до несъмненост в извода за виновното поведение на подс.Б. и по двете обвинения. Впрочем, с оглед самопризнанието на Б., липсва спор по повод авторството му в нанасянето на телесните увреди на пострадалата. А що се касае до деянието по чл.150 ал.1 от НК, то е необходимо да се даде в пълна степен вяра на показанията на свидетелите И.Илиев и Е.И., като на последната от тях пострадалата се е пресрамила да сподели и за действията на съпруга си с биреното шише. Проследявайки поведението на пострадалата, в зависимост от характера ѝ, в опитите и за прикриване пред родителите си често проявяваната от преди агресия на съпруга си, от което последният се е

възползвал да издевателства над нея, достигайки до извращение, но при изненадващото им посещение и при вида на ранените крака е последвало признанието за вече нетърпимото отношение спрямо нея. И въпреки това, както правилно е отбелязал районният съд, срамът и унижението са я възпрели да сподели пред баща си за блудственото издевателство на подсъдимия с биреното шише. При това посоченото в тази връзка от св.Е.И., като доверено ѝ от постр.И., а впоследствие и соченото от св.Илиев, като споделено от съпругата му, съдът прави безсъмнения извод за блудствените действия, като случили се в обективната действителност. Немаловажно за направата на този извод е и психичното състояние, в което в което се е намирала пострадалата за немалък период от време след стореното ѝ, довело до отвеждането ѝ при психиатър. А що се касае до вида и размера на наложените от районния съд наказания, то същите са съобразени в рамките на закона и при съблюдаване с наличните отегчаващи и смекчаващи отговорността на подсъдимия Б. обстоятелства. За така определеното общо наказание от 3 години лишаване от свобода правилно съдът е отложил изпълнението му с изпитателен срок от 5 години, съобразявайки се с чистото съдебно минало на подсъдимия и частичните му самопризнания. За постигане целите на наказанието и преди всичко за поправянето му, не е необходимо Б. да изтърпява така определеното и наложено му наказание ефективно.

Справедливо съдът е присъдил и сумите като обезщетение за претърпени неимуществени вреди по предявените от пострадалата И. граждански искове. Преценил е интензитета на претърпените от пострадалата физически и душевни болки, страдания и неудобства от причиненото ѝ от подсъдимия Б.. Така определените обезщетения по размер в най-пълна степен биха репарирали преживяното от И. като следствие на претърпяното.

При извършената служебно проверка относно законосъобразността на първоинстанционната присъда, въззивният съд не констатира при разглеждане на делото и при постановяване на крайния си съдебен акт районният съд да е допуснал съществени нарушения на процесуални правила, които да доведат до необходимост от отмяна на присъдата и за връщане делото за ново разглеждане.

Предвид на гореизложеното въззивният съд е на становище, че тъй като не са налице основания за отмяна или изменение на обжалваната

първоинстанционна присъда, същата като правилно постановена следва да бъде потвърдена, а жалбите като неоснователни – да се оставят без уважение, при което и

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260007 от 15.04.2021г., постановена по НОХД № 58/20г. по описа на Районен съд – Първомай.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____